losse nrs. ƒ 1,85 – abonneeprijs ƒ 1,60 per nummer – België F 35

Walt Disney's

Donald Duck

Nr. 20 - 1987

EEN VROLIJK WEEKBLAD

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

POSTBUS 6003
2001 HA HAARLEM

Van alle leden van mijn familie, is Oma Duck nog de meest uitgeslapene. Het is niet verwonderlijk dat de stationschef juist haar vroeg om zijn plaats in te nemen, toen hij ziek was. Maar op het moment dat Oma met haar nieuwe baantje moest beginnen, maakte ze ineens niet zo'n wakkere indruk meer... Gelukkig waren Tom en Pieter in de buurt. Als je wilt weten hoe dat afliep, blader dan maar snel door naar bladzijde 4. Veel plezier.

Oom Donald

Beste Donald. Mijn vader is buschauffeur. Als hij een kort ritje heeft mag ik met hem mee. Dan mag ik de kaartjes van de mensen afstempelen en ik mag ook door de microfoon de halte omroepen, dan moeten de mensen lachen. Soms krijg ik wat van een passagier, zoals: een chocolade poppetje.
Renee Breuer - Zoetermeer

Als die buslijn naar Duckstad wordt doorgetrokken, rijd ik beslist 'n keer mee, Renee!

Hallo, goeie, oude, leuke en beste D.D. Ik (en waarschijnlijk nog vele anderen) wilde u bedanken voor het mooie boek van Mickey Mouse en het verdwenen legioen. Dit is de tweede keer dat ik schrijf, maar ik blijf het leuk vinden. Hebt u van de winter nog veel geschaatst? Nou, ik wel. Bij ons achter het huis ligt (lag) een waterplas, daar kon je mool op schaatsen. Maar nu gaat dat misschien weg, want dat is slecht voor het land. Ze willen het ophogen en als dat gebeurd is, dan zou het water moeten weglopen. Dan kan ik jammer genoeg niet meer vlak bij ons huis schaatsen.
Michel Noordman - Wijthmen

Maar op opgehoogd land kun je vast uitstekend sleeën, Michel.

Beste D. Duck. Ik ben met vakantie geweest naar Luxemburg in het plaatsje Heiderscheidergrund. Tussen drie bergen in stond de camping. Ik had daar ook een vriendin die Annette heet, ik heb nog wel contact met haar. Er was daar op de camping een rivier die tot mijn knieën kwam. Bij het uitgegraven deel konden we wel zwemmen en met de rubberboot spelen. Ik heb van dat alles een dagboek gemaakt.
Lianne Belt - Voorburg

Hm, een rivier die maar tot je knieën komt, is niks voor 'n eend, Lianne.

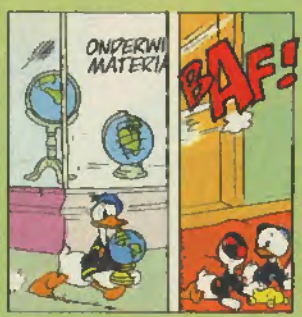

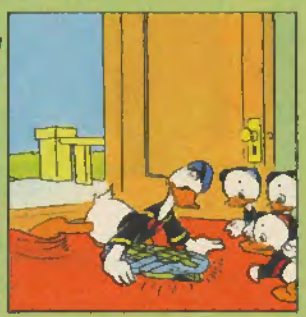

Donald Duck Club

HIEP HIEP HOERA! De Donald Duck Club geeft weer kadootjes weg! Eindigt het nummer op jouw Clubpas met de cijfers **2145**? Dan heb je een stripboek van **Donald Duck als leeuwenlemmer** gewonnen! Maak een kopie van je Clubpas, schrijf er je naam en adres op en stuur deze vóór woensdag 27 mei 1987 naar de Donald Duck Club, Postbus 6003, 2001 HA Haarlem.

Maak een woord met de letters die op Cubbi's balletjes staan. Om je een beetje op weg te helpen: het woord heeft iets te maken met balletjes gooien!

Oplossing: JONGLEREN

Brief van de week:

Beste mglgm (malle, gekke, leuke, grappige, moole) eend. Moeten jullie eens horen wat ik meegemaakt heb. Ik was vorige week aan het schaatsen met mijn neef op een klein meertje (van een halve meter diep) bij ons in de buurt. In het midden van het meer was een wak voor de eenden. We waren een snelheidswedstrijd aan het houden. Mijn neef reed voorop en keek elke keer achterom waar ik bleef. Ik had het wak allang gezien, dus deed ik kalm aan. Hij reed zo hard dat hij niet meer kon stoppen en reed zo midden in het wak. Eenmaal uit het wak konden we er toch om lachen. Hij is er gelukkig zonder verkoudheid afgekomen.
Jurgen Akkermans
Kaatsheuvel

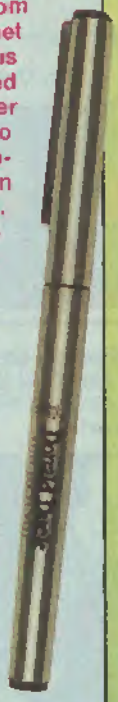

Oei, was dat schrikken voor jouw neef en voor de eenden, Jurgen! Als jij belooft altijd voor je te kijken tijdens het schaatsen, krijg jij de DONALD DUCK -BRIEF VAN DE WEEK-VULPEN, met je eigen naam erin gegraveerd.

Lieve Oom Donald. Met de kerstvakantie zijn we naar Nieuw-Zeeland geweest. We vlogen over Muscat, Karachi en Colombo naar Singapore. We sliepen één nachtje in een hotel en we vlogen de volgende dag naar Nieuw-Zeeland. In Orewa woont mijn grootvader. In december was het daar zomer, wel 24 graden Celsius. Ik was wel bruin geworden, want we konden zwemmen en naar het strand. Op 7 januari gingen we weer terug. We passeerden de datumgrens en stopten op Tahiti voor 'n uurtje. In Los Angeles hebben we zes uur moeten wachten! Daar heb ik de hele familie

"Mouse" gesproken en Mickey en Minnie krijgen de groeten! We gingen in een stuk door naar Schiphol. We hebben van huis naar huis precies 36 uur en 5 minuten gereisd! Ik ging samen met mijn zus en vader en moeder. Ik vond de reis wel machtig, maar het opstijgen en dalen vond ik wel eng. Ik ben nu precies de aarde rondgevlogen, maar helaas heb ik Duckstad niet kunnen vinden! Waar ligt dat eigenlijk?
Machteld Cannegieter
Anna-Paulowna

Duckstad ligt bij Gansdorp, in de buurt van Zwaandam. Machteld! Bedankt voor je mooie foto.

Beste Donald. Wij zijn naar het veenmuseum geweest. Er was een oud veentreintje, dat reed over het veen. Het had geregend. Omdat de zon zo warm was, begon het veen te dampen. Want het water zakt weg. Denk maar eens aan een spons.
Maaike Brinkhuizen – Aduard

Oei! Wat gebeurde er toen met dat treintje, Maaike?

Volgende week:

...LEERT PLUTO KUNSTJES!

Oma Duck

Kijk Oma! Ik heb een kadootje meegebracht!
Een kadootje... voor mij? Dat heb ik in jaren niet meegemaakt!
WDC 126 19-26

Een WEKKER? Wat moet ik daarmee? Ik sta al zeventig jaar met de kippen op!

Mijn haan daarbuiten is de beste wekker die je maar kunt hebben!

Elke ochtend wekt ie me stipt bij zonsopgang met zijn gekraai!
Eh... tja... maar ...

Hier! Breng dit onnozele ding terug naar de winkel! Ik ben niet van plan om m'n leven te laten leiden door een machine!
Ja, Oma!

Die nieuwerwetse wekkers zijn aan MIJ niet besteed!
En daarbij, dat voortdurende getik zou me DOL maken!

Oma! Oma! Sjef de stationschef is ziek! Hij ligt thuis in bed en kan niet werken!
Hmm, zeker z'n rug weer!
We komen u halen, Oma!

Hij zegt dat U de enige bent die voor hem kan invallen...
...omdat u vroeger ook op 't station heeft gewerkt!
Ja, dat klopt!
Oei! Ik bedenk opeens dat de SUPERSPRINTER zo direct het station passeert. Het sein moet op GROEN staan, anders kan ie niet door!
Oei! Oei! Wat erg!
Ja! Oei! Oei!
Het is een SPECIALE EXPRES-trein! Elke seconde oponthoud kost de spoorwegen honderden guldens!
Haast u, Oma!
DUCKDORP
Waarom rijdt de trein niet door als het sein op rood staat, Oma?
Omdat een rood sein "gevaar" betekent. De trein moet dan stoppen!
Pieter en ik gaan naar Sjef om te vertellen dat u zijn werk overneemt!
Doe dat! Wens 'm beterschap en zeg 'm warme watten te gebruiken voor z'n rug! Dat helpt!
Dag, dag Oma!
Bah! Ook hier hangt zo'n onnodig uurwerk! Ik plak een stuk papier over de klok, want IK heb 'm niet nodig! Zo!
Hmm... aan de lengte van mijn schaduw te zien, duurt het nog twee uur voor de Supersprinter hier is!
PTT POSTZAK
AU! Nu heb ik het ook in m'n rug! Ik heb vast een spiertje verrekt toen ik me hierheen haastte!

Ik neem wat van Sjefs tabletten tegen rugpijn!
SLAAP-PILLEN
PIJNSTILLENDE TABLETTEN
Ziezo, nu moet het overgaan!
SLAAP
Oef... tjonge... wat voel ik me opeens sla-gaap-perig!
Mijn ogen voelen LOODZWAAR!
Z Z Z Z
Z Z Z
Z
Z
Z Z Zzzz!
Kijk nou! Oma doet een dutje!
Oho... slapen tijdens het werk mag niet!
Kijk 'ns wat Gijs daar heeft... een WEKKER!
Gunst, dit was een kadootje voor Oma, maar ze wilde het niet hebben en de winkel wilde het niet terugnemen!
Jippie! Daarmee kunnen we Oma wekken!
Z Z
Z Z Zzzz zz SNURK!
Hi! Hi! Ze snurkt als een locomotief!
Let op! Ik laat 'm aflopen...

WAK!
TRRRIINGG!
EEN WEKKER! Bah, wat ongepast!
Hoe is dat verdraaide ding hier terechtgekomen? WEG ERMEE!
ZWIEP!
Miauwende muizen nog aan toe! Ze valt weer in slaap!
OMA! OMA!
HUHZZ...
Met stukjes plakband houden we haar ogen open... zie je?
Ja, goed idee!
Nu blijft ze gelukkig wakker om het sein op groen te zetten!
Ik zet de wekker hier neer, dan krijgt Oma 'm tenminste niet in de gaten!
Goeiedag, Oma!
Dag, dag!
Doeg!
Maken jullie je over mij geen zorgen, ik ben klaarwakker...

Als ik rechtop ga staan, val ik vast niet meer in slaap!
MEI
ZZZZZZZZZZZZ
BOINK!
Grote griebels! Ik ben zeker weer in slaap gesukkeld! Kreun!
ZZZZZZZZ
TIK! TIK! TIK!
TIK-TIK!
TIK!
KLONK!
GRR!
TIK! TIK! TIK!
VERDRAAIDE WEKKER! DAAR! Jij zult me nooit meer lastig vallen!

KLABOEM!
Wat een noodweer! Ik ga buiten 'ns controleren of alles goed is met het sein!
DUCKBURG
Kremeneeltje! Het sein is UIT!
Er moet hier ergens een reservelamp zijn!
OEF! De allerlaatste!
KNAP!
Oh nee! Hij is uit m'n hand gegleden! Wat moet ik nu doen?
Aha! Groene verf!
Hiermee verf ik deze lantaarn groen en dan zwaai ik ermee naar de Supersprinter!

De Supersprinter zal NIET op dit station stoppen! Oh nee, de trein moet doorgaan! Zowaar mijn naam Dora is!
Grutjes nog aan toe! De regen spoelt de verf van het glas!
Tsk! Tsk! Wat DOM van me... er zit groen glas op de seinpaal, het enige dat ik hoef te doen is de lantaarn erachter te houden!
Het werkt! Nu kan er niets meer mis gaan!
Maar helaas... Oma verzeilt weer in dromenland... en de lamp zakt langzaam achter het RODE glas!
Hee! Een ROOD SEIN! Wat zou daar aan de hand zijn?
Geen idee, maar we moeten de trein wel stoppen!
Meneer de machinist! We hebben iets verschrikkelijks ontdekt!
De spoorbrug om de hoek ...
...is weggespoeld!
Dan is de persoon die het sein op rood heeft gezet een HELD!

Eh... meer een *HELDIN*, geloof ik!

De volgende dag...
Tjonge, Oma, het hele dorp heeft het erover hoe u de trein heeft gered!
Ach, dat stelde niets voor, Gijs!

Kijk! Er komt een stadsmeneer op onze voordeur af, Oma!

Een goedemorgen, geachte Oma Duck. Ik ben de directeur van de spoorwegen, ik kom u bedanken voor uw heldhaftige daad!

Neemt u alstublieft dit kleine presentje aan, als dank voor het redden van mijn mooie Supersprinter!
Grutjes! Wat aardig van u!

Prettige dag verder, Oma Duck!
Goedendag meneer de directeur, en bedankt voor het kadootje!

DROMMELS! EEN WEKKER! En omdat ik hem van zo'n sjieke meneer heb gekregen kan ik 'm niet weggooien...

...maar ik kan hem wel héél goed opbergen, nietwaar Gijs?
Jawel, Oma! Ha! Ha!

De speurneuzen

Basil vermoedt dat de dief van de Inka-schatten per schip naar Zuid-Amerika probeert te vluchten...

"Binnen de kortste keren had inspecteur Lamstra een legertje agenten opgetrommeld. De vraag was alleen met welk schip Ricardo di Centos en zijn gevaarlijke handlanger zouden proberen te ontsnappen..."

Volgens de lijst van de havenmeester vertrekken er twee schepen: de *LASCALLE*, met bestemming Marseille...

...en de *PARAVANSO*, die op weg gaat naar Rio! Ik denk dat we *DIE* moeten hebben!

Vooruit mannen! Doorzoek alle hoeken en gaatjes! Kijk vooral benedendeks en achter de plinten!

De dokter en ik zullen de passagierscabines wel doorzoeken! Kom mee, Dawson!

Wat 'n sjieke boel! Dit is zeker de eerste klasse!

Precies! Een schurk met *STIJL*, zoals Di Centos, zit natuurlijk gewoon in zo'n luxe-cabine!

Probeer een beetje beleefd te zijn, Basil! Tenslotte zijn de meeste passagiers brave, oplettende burgers!

Vertrouw me...

KLOP! KLOP!

WAT DENK JE WEL? Ons midden in de nacht wakker maken, omdat er een paar schurken in deze hut zouden zitten? *PAK AAN!*

BEIG!

en het INKA-MYSTERIE

"Na een vruchteloze speurtocht, die niet zonder gevaar was, ontmoetten we inspecteur Lamstra en zijn mannen op het dek. Ook zij hadden niks gevonden..."

TOEOEOET!

De boot gaat vertrekken! We moesten maar weer eens aan wal gaan!

Grrr! Weer heb je mij en m'n mannen voor niks uit ons bed getrommeld, Basil! 't Is JOUW schuld, als die schurk nu is ontsnapt!

Ik geef toe; ik sta voor een raadsel! Wat kan ik over het hoofd gezien hebben?

Wat denk je, Dawson? Zou de schurk misschien op dat andere schip zitten?

PARAVAISO

Waarom zou hij?

Hij wil toch terug naar Zuid-Amerika? En alleen de Paravaiso gaat daarnaar toe!

Natuurlijk! Dat is het! Had ik die lijst maar meteen goed bekeken!

KLAP!

Hier staat het duidelijk, Dawson! Een van de tussenhavens die beide schepen aandoen, is Le Havre!

Maar wat...

Di Centos snapte wel dat we de Paravaiso zouden doorzoeken, daarom reist hij natuurlijk met de Lascalie naar Le Havre, om daar over te stappen!

Wordt vervolgd

De Ruijter rose en witte Muisjes.
Laat ze niet van je brood eten.

EEN WEEKJE WERKEN...

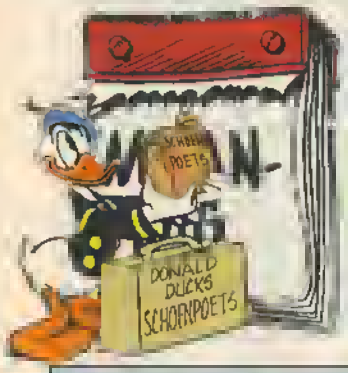

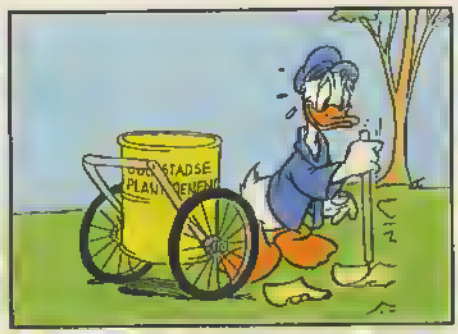

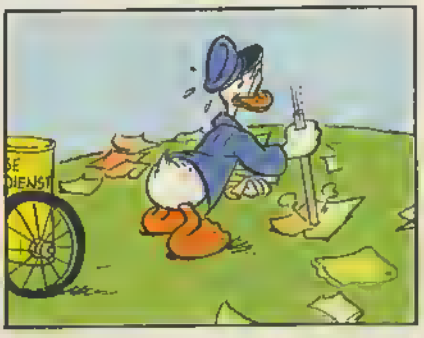

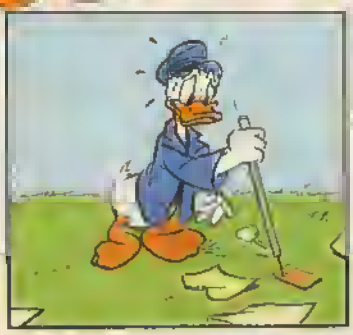

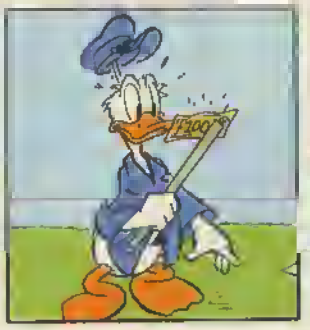

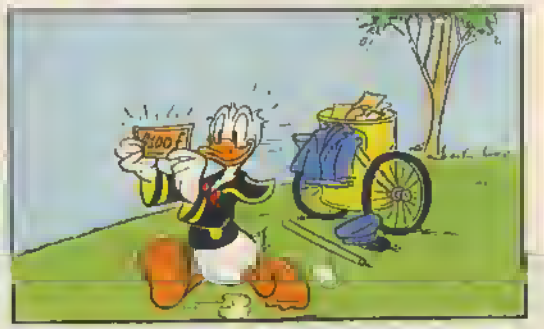

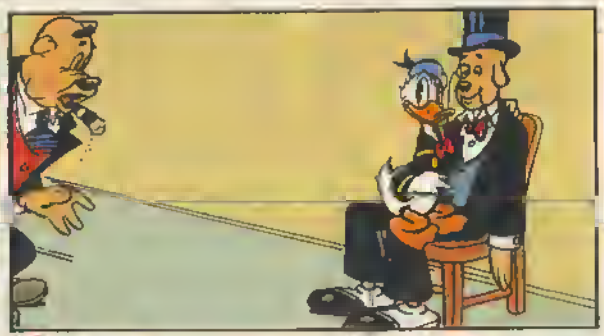

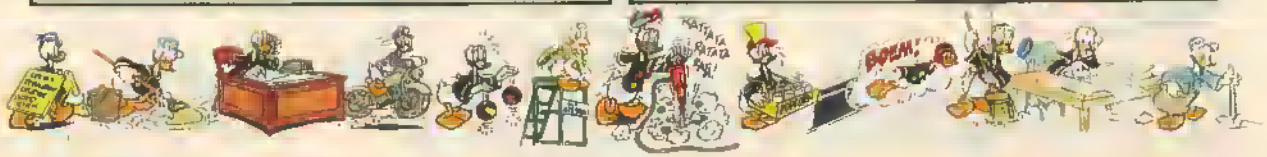

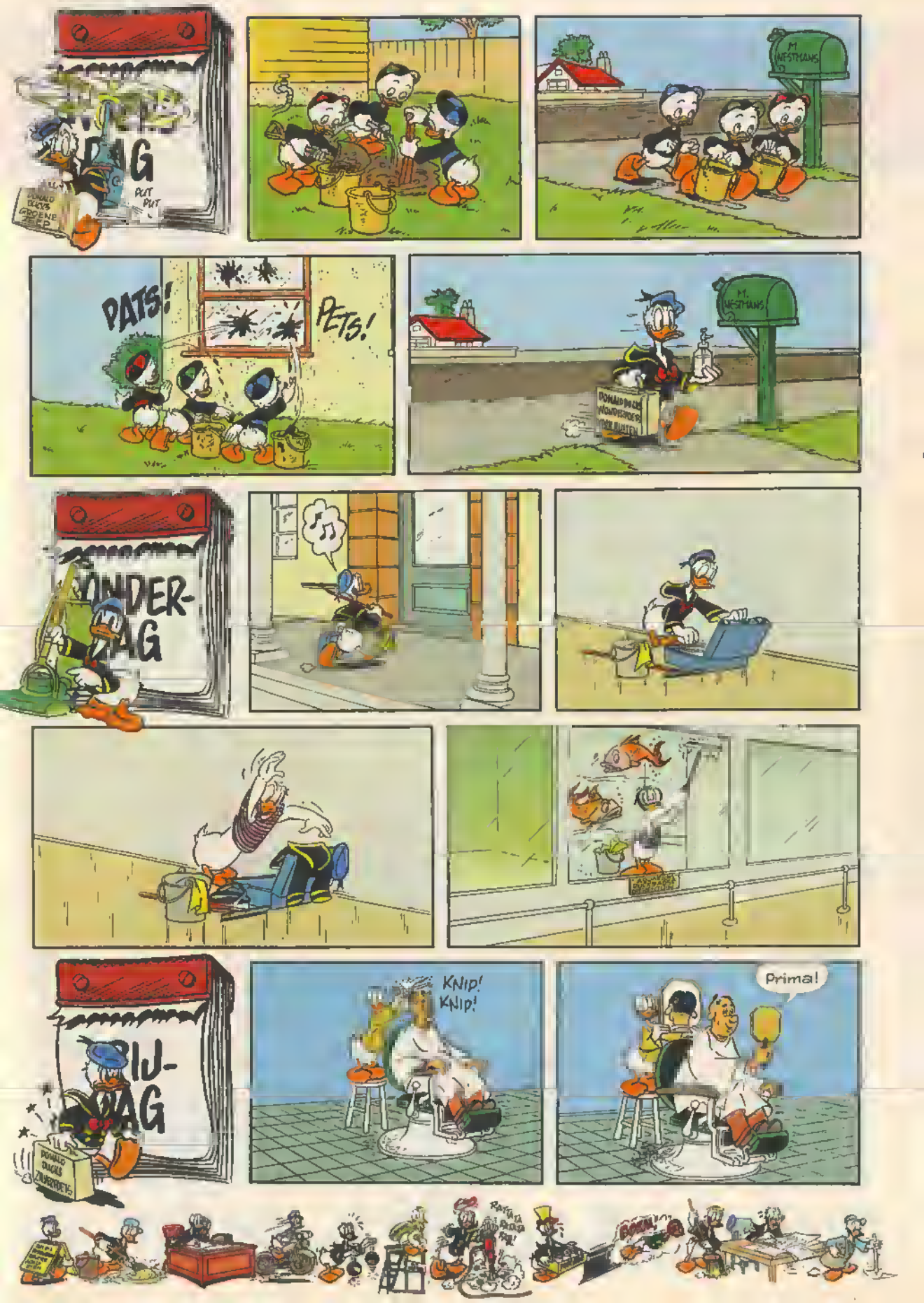
PUT PUT
M. NESTMANS
PATS!
PETS!
M. NESTMANS
KNIP! KNIP!
Prima!

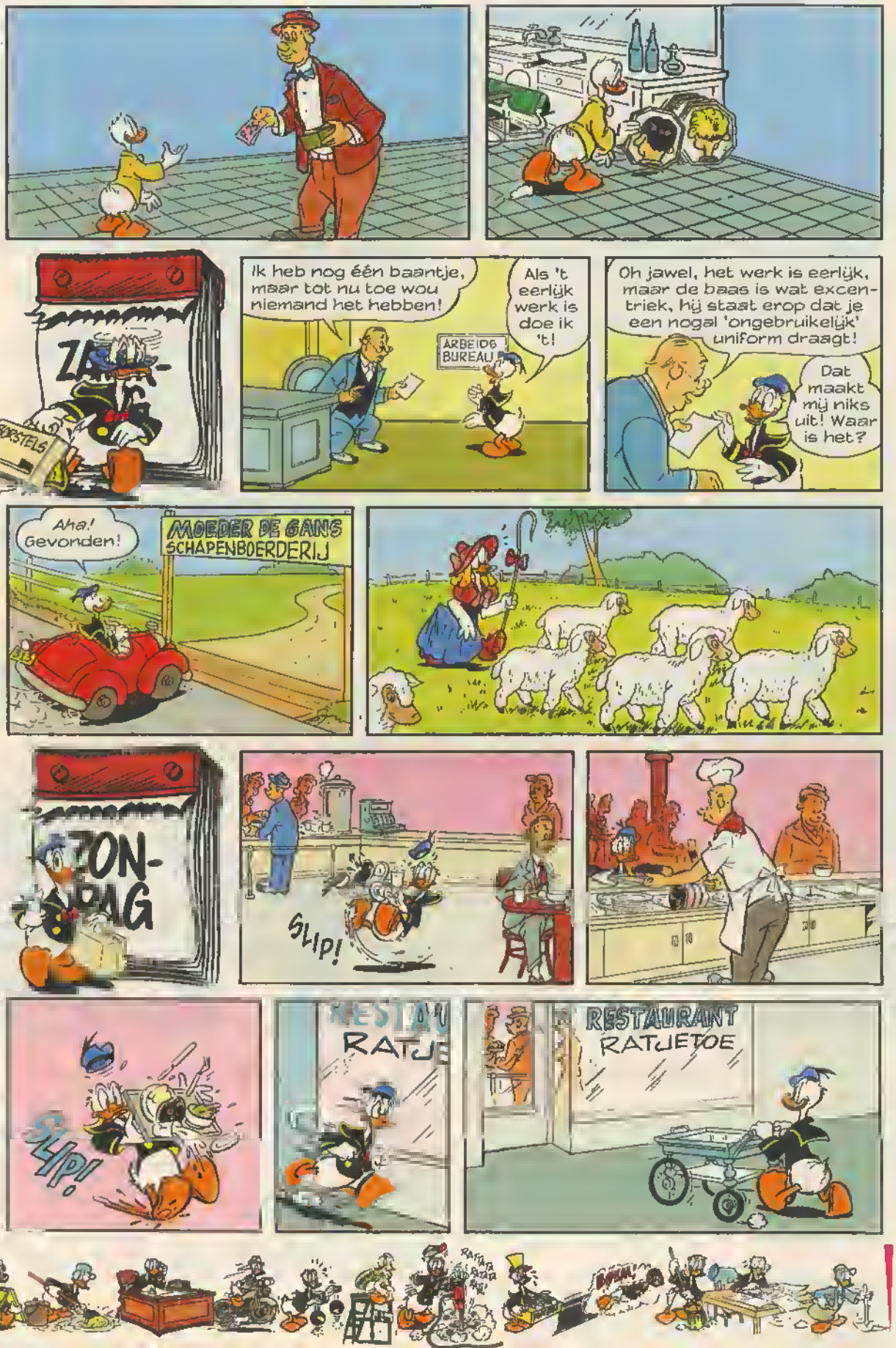
ZA-
BORSTELS
Ik heb nog één baantje, maar tot nu toe wou niemand het hebben!
Als 't eerlijk werk is doe ik 't!
ARBEIDS BUREAU
Oh jawel, het werk is eerlijk, maar de baas is wat excentriek, hij staat erop dat je een nogal 'ongebruikelijk' uniform draagt!
Dat maakt mij niks uit! Waar is het?
Aha! Gevonden!
MOEDER DE GANS SCHAPENBOERDERIJ
ZON-
DAG
SLIP!
SLIP!
RESTAU
RATJE
RESTAURANT
RATJETOE

advertentie

DE ALLERNIEUWSTE DAGOBERT DUCK IS UIT!

Dit mag je niet missen! Op zoek naar een dure en zeldzame postzegel beleeft oom Dagobert weer de meest wonderlijke avonturen

Oom Dagobert en de kapitale postzegel

f 6,75 / Bfr. 130

LICHTPEN MET LAMPJE !

Dit is het helemaal! Nu kun je schrijven en tekenen in het pikkedonker!
Als jij een nieuwe abonnee voor Donald Duck weet, krijg je mijn nieuwste uitvinding, de Donald Duck lichtpen (inclusief batterijtjes) gratis thuis gestuurd.

Vul de bon in en doe 'm snel op de bus!

BON

De nieuwe abonnee is: (in blokletters invullen)

Naam	
Straat	Nr.
Postcode	Plaats
Geboortedatum	
Betaling per acceptgirokaart (wordt toegezonden) voor minstens 13 weken.	

Handtekening ouder: .....

De bon in een open envelop als brief gefrankeerd sturen naar Donald Duck, Postbus 299, 2000 AG HAARLEM.
Knip je liever niet in het blad? Schrijf dan de inhoud van de bon over en stuur dit op dezelfde wijze naar bovengenoemd adres. Of bel 023 - 319421
Voor België: de bon in een gefrankeerde envelop sturen naar Donald Duck, Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen. Het abonnement is ook via de dagbladverkoper verkrijgbaar.

De nieuwe abonnee is opgegeven door:

Naam	
Straat	Nr.
Postcode	Plaats

Ik ontvang voor het opgeven van de nieuwe abonnee de Donald Duck lichtpen.

Hier even op letten: de nieuwe abonnee mag geen abonnee zijn of dit de afgelopen drie maanden zijn geweest. De aktie duurt tot 15 juli 1987. Het kado wordt pas verzonden als de betaling voor het eerste abonnementsgeld binnen is.

Donald Duck kost f 1,60 per nummer. In België 35 fr. Het duurt circa drie weken voordat u het eerste nummer ontvangt

0122 A A B1

Geschreven door H. G. Wells
Geïllustreerd door Dick Matena

Ik had die tuverwinkel al een paar keer uit die verte gezien, ik was er een of twee keer langsgelopen. Hij had een etalage vol spannende dingen: toverballen, wonderkippen, buiksprekerspoppen, mandjes waaruit je van alles te voorschijn kunt toveren, speelkaarten die gewoon *lijken* en al dat soort dingen – maar ik had er nooit aan gedacht om er binnen te gaan, totdat Gip me op zekere dag aan mijn hand naar de etalage trok en zich zo gedroeg dat er niets anders op zat dan met hem mee naar binnen te gaan. Ik had er, om de waarheid te zeggen, nimmer aan gedacht, dat die winkel eigenlijk hier was – een eenvoudige winkelruit in Regent Street, tussen een schilderijenwinkel en een winkel waar je kuikentjes uit een broedmachine ziet komen – maar hier was hij, er was geen twijfel aan en Gips wijzende vinger tikte tegen het glas. "Als ik rijk was," zei Gip, terwijl hij naar het Verdwijnende Ei wees, "zou ik er zo een kopen. En dat" – dat was de Huilende Baby, Echt Menselijk – "en dat" – wat dàt was kon ik niet zien, er stond een kaartje bij: *Koop Er Een En Verbaas Uw Vrienden*. "Alles wat je maar wilt," zei Gip, "verdwijnt onder die kegel. Dat heb ik in een boek gelezen. En daar, pa, is de Verdwijnende Stuiver, ze hebben 'm alleen deze kant op gelegd, zodat je niet kunt zien hoe ze 't doen."

Gip, de lieve jongen, is precies zijn moeder en hij vroeg me niet om naar binnen te gaan, maar trok me aan mijn vinger mee en liet me zo merken wat zijn bedoeling was.
"Dat," zei hij en hij wees naar de Toverfles.
"En als je dat eens had?" zei ik, en als antwoord op die vraag keek hij naar mij met een stralend gezicht.
"Dan kon ik het aan Jessie laten zien," zei hij, altijd aan anderen denkend.
"Het duurt nog wel honderd dagen voor je jarig bent, Gip," zei ik, maar ik had mijn hand al op de knop van de deur. Gip gaf geen antwoord, maar hij hield me nog steviger vast en zo gingen wij de winkel binnen. Het was geen gewone zaak, deze winkel; het was een toverwinkel en alle belangstelling die Gip vroeger voor doodgewoon speelgoed had gehad, was verdwenen. Het praten liet hij aan mij over.

Het was een kleine, smalle winkel, niet al te goed verlicht en de winkelbel ging nog eens over met een klagend geluid, toen wij de deur achter ons dichtdeden. Een paar ogenblikken waren we alleen en konden we om ons heen kijken. Daar was een tijger uit papier-maché in de glazen kast onder de toonbank – een ernstige tijger met vriendelijke ogen, die zijn hoofd schuin heen en weer schudde; daar waren verschillende kristallen bollen, een porseleinen hand die toverkaarten vasthield, een voorraad gondviskammen van verschillende grootten en een onhescheiden tovenaarshoed, die schaamteloos de veren en draden aan de binnenkant liet zien. Tegen de muur stonden spiegels, een die je lang en mager maakte, een die je hoofd deed opzwellen en je benen verdwijnen, een die je kort en dik maakte als een pop, en terwijl wij ons daarover amuseerden, was de winkelier, vermoedde ik, binnengekomen.
In elk geval stond hij eensklaps achter die toonbank – een eigenaardige, bleke man met zwart haar boven zijn oren, waarvan het ene groter was dan het andere, en met een kin zo spits als de neus van een schaar.
"Waarmee kan ik u dienen?" zei hij, terwijl hij zijn lange tovenaarsvingers op de glazen plaat van de toonbank uitspreidde.
"Ik wou voor mijn zoontje een paar eenvoudige goocheltrukjes kopen."
"Goochelen?" vroeg hij. "Of iets mechanisch? Iets voor thuis?"
"Och, iets aardigs," zei ik.
"Hm," zei de man achter de toonbank en hij krabde achter zijn oren, alsof hij nadacht. Toen haalde hij duidelijk zichtbaar uit zijn hoofd een glazen kogel.
"Iets als dit?" vroeg hij en toonde ons die kogel. Het was iets onverwachts. Ik had die goocheltoer talloze keren in het circus gezien – het is iets heel gewoons, maar hier had ik zo iets niet verwacht.
"Dat is goed," zei ik lachend.
"Vindt u ook niet?" zei de winkelier.
Gip stiekte zijn hand uit om de glaskogel aan te pakken en ontdekte alleen een lege hand.

Tegen die muur stonden spiegels, een die je lang en mager maakte, een die je hoofd deed opzwellen en je benen verdwijnen en een die je kort en dik maakte als een pop.

"The magic shop" © The Executors of the Estate of H. G. Wells

"Hij zit in je zak!" zei de man, en daar zat hij werkelijk.
"Hoeveel kost dat?" vroeg ik.
"Glaskogels kosten niets," zei de winkelier beleefd. "Wij krijgen ze ook voor niets," en hij pakte er onder het spreken een van zijn elleboog weg. Een andere haalde hij achter uit zijn nek en legde die naast de twee andere op de toonbank. Gip keek strak naar de zijne en toen met een vragende blik naar de twee op de toonbank en tenslotte naar de winkelier, die glimlachte. "Je mag deze twee ook

"Iets als dit?" vroeg de winkelier en toonde ons een glazen kogel.

hebben," antwoordde deze, "en als je er niets op tegen hebt, deze uit mijn mond ook... zo!"
Gip keek mij een ogenblik aan, alsof hij mij om raad vroeg, toen pakte hij de vier kogels beet en stopte ze in zijn zak, greep mijn hand om zich gerust te stellen en wachtte zo flink af wat er gebeuren zou.

"Alle kleinere dingen krijgen we op die manier," merkte de winkelier op. Ik lachte als iemand, die wel van 'n grapje houdt. "In plaats dat u naar de groothandel gaat," zei ik. "Dit is natuurlijk goedkoper." "In zeker opzicht wel. Maar op den duur moeten we toch betalen. Al is het niet zoveel als de mensen wel denken. Onze grotere goocheltoeren, onze dagelijkse voorraad en alles wat we verder zo nodig hebben, krijgen we uit onze hoed. En u weet ongetwijfeld, mijnheer, als u 't me niet kwalijk neemt, dat er op ons gebied geen groothandel is, niet voor Echte Goocheltoeren, mijnheer. Ik weet niet of u ons opschrift op de winkelruit gezien heeft: De Echte Toverwinkel." Hij haalde een visitekaartje uit zijn wang en overhandigde het mij.
"De *Echte*," zei hij en wees met zijn vinger op dat woord, "hier is geen sprake van bedrog, mijnheer."
Zijn geestigheid duurde wel wat lang, vond ik.
Hij keerde zich nu weer tot Gip en zei met een allervriendelijkste glimlach: "Jij bent het Goede Soort Jongen."
Ik was verbaasd dat hij dat wist, want in zijn eigen belang houden wij dat geheim, maar Gip aanvaardde het compliment zonder een woord van protest en verloor de man niet uit het oog.
"Alleen het Goede Soort Jongens gaat door die deur daar."
En als bewijs werd er aan de deur gerammeld en een zeurend stemmetje werd onduidelijk hoorbaar. "P-a-a, ik *wil* d'r in, pa-a, ik *wil* d'r in!" en toen de stem van een vermoeide vader, die z'n jongen probeerde te kalmeren.
"Die deur is dicht, Eduard," zei hij.
"Maar dat is hij toch niet," zei ik. "Toch wel, mijnheer," zei de winkelier, "altijd – voor dat soort kinderen," en terwijl hij dat zei, konden we vaag een glimp opvangen van de andere jongen, een smal, wit gezicht, bleek van het snoepen en het schrikken, echt een boos gezicht van een klein, verwend joch, dat met zijn vuist tegen de betoverde deur stond te slaan.
"Laat u maar, mijnheer," zei de winkelier, toen ik naar de deur toe liep om te helpen en op hetzelfde ogenblik was het verwende kind verdwenen.

"Hoe deed u dat?" vroeg ik, terwijl ik heradem de.
"Goochelen, doodgewoon goochelen!" zei de man, terwijl hij met zijn arm een achteloos gebaar maakte, en kijk!... gekleurde vonken kwamen uit zijn vingers te voorschijn en verdwenen in de schaduwen van de winkel. "Je zei toch," zei hij tot Gip, "voordat je de winkel binnenkwam, dat je een van die dozen wilde hebben, van Koop Er Een En Verbaas Uw Vrienden?" Gip bracht er met moeite uit: "Ja, mijnheer."
"De doos zit in je zak."
En terwijl hij zich over de toonbank voorover boog – hij had werkelijk een

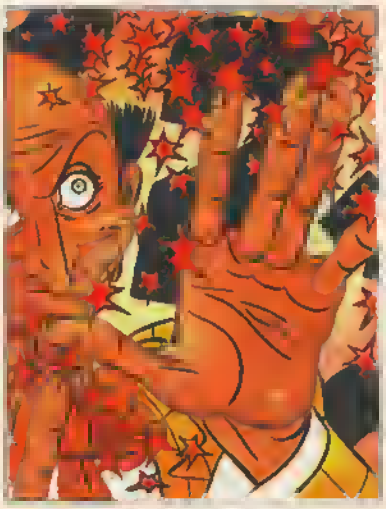

De man maakte een achteloos gebaar en kijk!... gekleurde vonken kwamen uit zijn vingers te voorschijn.

buitengewoon lang en lenig lichaam – haalde de wonderlijke kerel het voorwerp op de gewone goochelaarsmanier inderdaad uit Gips zak te voorschijn.
"Nu nog papier," zei hij en hij haalde een rol papier uit de lege hoed met de veren.
"Touw," en kijk!... uit zijn mouw kwam een touw te voorschijn, waar geen eind aan scheen te komen, en toen hij het pakje had ingepakt, beet hij het touw stuk en scheen de rest van de kluwen in te slikken. En toen stak hij een kaars aan door die tegen de neus van een van de buiksprekerspoppen te houden, stak een van zijn vingers, die inderdaad van lak was, in de vlam en zo verzegelde hij het pakje.
"En dan was er nog het Verdwijnende Ei," zei hij en haalde er een uit mijn vestzak en pakte het in, evenals de Huilende

Hij stak een van zijn vingers, die opeens van lak was, in de vlam.

Baby, Echt Menselijk. Ik gaf elk pakje, als het klaar was, aan Gip en die drukte ze stevig tegen zijn borst.
Hij zei erg weinig, maar zijn ogen zeiden des te meer en dat gold ook voor de manier waarop hij in m'n arm kneep. Ik had hem nog nooit zo opgewonden gezien. Hier was *echte* tovenarij.

Toen, plotseling, merkte ik dat er iets in mijn hoed bewoog, iets zachts dat heen en weer sprong. Ik zette mijn hoed af en een verfrommelde duif – ongetwijfeld ook al in het complot – sprong eruit en wandelde over de toonbank waar ze, als ik 't goed zag, verdween in de kaartenduos achter de tijger van papier-maché.
"Tut, tut!" zei de winkelier, die mij handig mijn hoed afnam, "onvoorzichtig beest en – kijk eens aan – nog aan het broeden ook!"
Hij schudde mijn hoed heen en weer en toverde er in zijn andere hand twee, drie eieren uit te voorschijn, een grote knikker, een horloge, een half dozijn van die onvermijdelijke glaskogels en verder verkreukeld papier, steeds meer, steeds meer en al die tijd praatte hij over mensen die hun hoeden nooit van binnen en van buiten opwrijven. Hij behandelde het onderwerp uiterst beleefd, maar toch met een duidelijke toespeling op mij.
"Hoe langer hoe meer dingen komen er te voorschijn, mijnheer... niet alleen bij u speciaal... bijna elke klant.., het is verwonderlijk wat de mensen zoal bij zich blijken te hebben..."

Ik zette mijn hoed af en een verfrommelde duif – ongetwijfeld ook al in het complot – sprong eruit.

Het papier werd hoe langer hoe langer en bedekte de toonbank steeds meer, zodat hij er helemaal achter schuilging, maar hij hield toch niet op met praten. "Wij weten geen van allen wat het menselijk lichaam zoal verbergt, mijnheer. Wij zijn heus niet veel beter dan opgedofte uiterlijkheden, gepleisterde graven..."
Hier zweeg hij – net zoals een grammofoon eensklaps kan stoppen, op hetzelfde ogenblik was alles stil, er kwam geen papier meer te voorschijn, er was geen enkel geluid...

"Bent u klaar met mijn hoed?" vroeg ik na een poos. Er kwam geen antwoord. Ik keek Gip aan en Gip keek mij aan en in de wonderspiegel zagen wij ons spiegelbeeld, verdraaid, vreemd, naar, doodstil...
"We gaan dan maar," zei ik, "wat krijgt u van mij, alles bij elkaar?" Het bleef stil achter de toonbank.
"Ik zei," herhaalde ik nog luider, "ik zei, dat ik graag zou willen betalen, en dan zou ik ook graag mijn hoed willen hebben." Het leek alsof er iets achter de hoop papier zijn neus ophaalde...
"Laten we eens achter de toonbank gaan kijken, Gip," zei ik, "hij houdt ons voor de gek en zit ons vast uit te lachen." Ik nam Gip mee langs de tijger, die steeds maar zijn hoofd schudde, en wat denk je dat er achter de toonbank was? Niets, helemaal niets!

Hij pakte de "Huilende Baby, Echt Menselijk" in.

Volgende week gaan we verder...

Donald Duck
JAWEL! Piet Patser breekt het wereldrecord gewichtheffen!
Tjonge! Wat 'n spieren! Dat is pas 'n kerel!
H 8477
Zucht! Wat moet er een kracht in die biceps zitten...
Wat zou het heerlijk zijn een vriend met zulke sterke armen te hebben...
Ik ga even een potje pindakaas op de hoek halen! Die zijn makkelijker open te maken!
Ik loop wel even met je mee!
Dat waren nog eens echte kerels op t.v., hè?
Domme krachten, bedoel je!
Nee maar, KATRIENTJE...
Hee! Kees Kinkel!
...mijn oude klasgenootje! Wat leuk jou weer eens tegen te komen!
ZOEF!
BAH! Die spierbundel heeft vast de zesde klas niet eens gehaald! Maar ik geloof niet dat dat Katrien iets kan schelen!
Je bent nog even licht als vroeger!

Ik zou die lummel graag eens een lesje leren!
Katrien heeft sterke armen nodig om haar te beschermen, maar kracht is niet mijn beste kant!
Wat heb je aan een hoofd vol hersens als je niet eens een jampotje kunt openmaken?
Ik eet vast niet gezond! Maar vanaf nu is het afgelopen met de hamburgers en snoepjes! Ik ga mijn leven beteren!
SKRONTSJ! SMAK!! SMEK!
Huh?
Is er iets? Hebben jullie nooit iemand zien eten?
Niet zo gulzig, in ieder geval! U hield toch helemaal niet van roggebrood met spek?
Dat klopt! Maar de toekomstige *STERKSTE* eend van Duckstad kan niet kieskeurig zijn!

U? Ha! Ha! Ha! U kunt zelfs geen gat...
...slaan!
...in een natte krant...
Brutale apen!
"Geen gat in een natte krant slaan!" Wat denken ze wel?
PAF!
Zucht! De jongens hebben gelijk...
Van al dat eten wordt u niet STERKER! Alleen maar DIKKER!
HMPF!
GEEN BUIKJES MAAR BICEPS
VOOR
NA
SLECHTS F85,= VOOR EEN WEEK
Kee! Kijk eens aan!
Ik wil graag in één week erg sterk worden!
Aha! U lijkt mij een VEDERGEWICHT! We zullen zien wat we kunnen doen!
INFORMATIE
KRACHT IS MACHT
Deze gang door, de tweede deur rechts!
Bedankt!

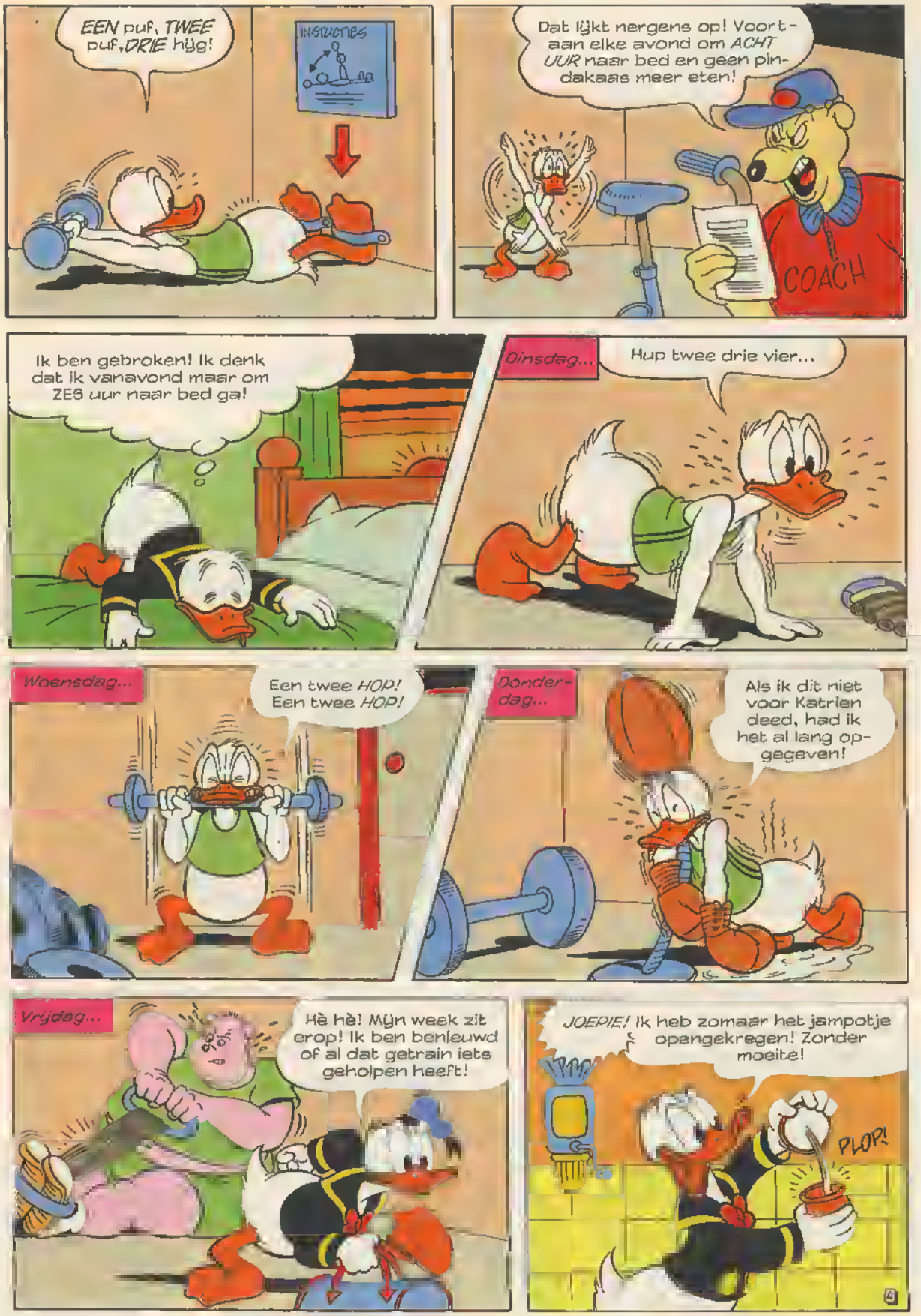
EEN puf, TWEE puf, DRIE hijg!
INSTRUCTIES
Dat lijkt nergens op! Voortaan elke avond om ACHT UUR naar bed en geen pindakaas meer eten!
COACH
Ik ben gebroken! Ik denk dat ik vanavond maar om ZES uur naar bed ga!
Dinsdag...
Hup twee drie vier...
Woensdag...
Een twee HOP! Een twee HOP!
Donderdag...
Als ik dit niet voor Katrien deed, had ik het al lang opgegeven!
Vrijdag...
Hè hè! Mijn week zit erop! Ik ben benieuwd of al dat getrain iets geholpen heeft!
JOEPIE! Ik heb zomaar het jampotje opengekregen! Zonder moeite!
PLOP!
4

DAAR zal Katrien van opkijken!

Zo, is dat krachtpatserige klasgenootje van je niet op bezoek?
Dag Donald! Kom binnen!

Je hebt het vast over Kees Kinkel! Die was gisteren nog hier, om z'n vrouw en kinderen voor te stellen!
PLINK!

Je bent net op tijd voor de show van Adriaan van Das! Dat is pas een intelligente en gevoelige man!

WEL VERDRAAID! Op wat voor soort mannen ben jij nou eigenlijk dol?
Oh, op gewone mannen, zoals jij!

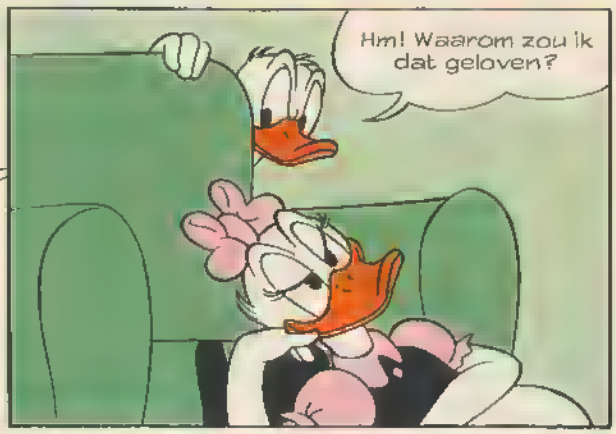
Hm! Waarom zou ik dat geloven?

Ik heb geen spierbundels en ook geen hoog voorhoofd!
Maar je kunt FANTASTISCH jampotjes openmaken!

Zucht! De f85,- voor die cursus was in ieder geval geen weggegooid geld!
Uit

Met de Pennie Rekening kun je je geld laten rollen zonder het kwijt te raken.

De Pennie Rekening is een nieuwe spaarrekening voor jou. Als je 5 jaar of ouder bent (en nog geen 12) kunnen je ouders hem voor je openen op het postkantoor.

Met de Pennie Rekening kun je, samen met je ouders, op een makkelijke manier sparen en met geld leren omgaan.

Want de Pennie Rekening werkt precies zo als een spaarrekening voor grote mensen, maar hij is eigenlijk veel leuker omdat je er allemaal mooie dingen bij cadeau krijgt.

Gratis Pennie spaarpot.

Als je vader of moeder voor jou op het postkantoor een Pennie Rekening opent, krijg jij meteen een gratis Pennie spaarpot. En dat is een heel bijzondere spaarpot.

Als je er een munt in doet, een kwartje bijvoorbeeld, kun je die door de spaarpot zien rollen en precies op z'n plaats zien vallen: de spaarpot zorgt namelijk zelf dat de kwartjes, de dubbeltjes of de guldens in het goede kokertje terechtkomen.

En omdat de voorkant doorzichtig is, kun je altijd zien hoeveel je al hebt gespaard.

Pennie spaarpas.

Je krijgt ook je eigen spaarpas, met je eigen naam erop. Deze spaarpas is de sleutel waarmee je de Pennie spaarpot kunt openmaken.

En als je je Pennie spaarpas op het postkantoor laat zien, kun je, samen met je vader of moeder, ook weer wat geld van je Pennie Rekening afhalen. Natuurlijk moet je daarbij zelf je handtekening zetten.

Als het je leuk lijkt een Pennie Rekening te hebben en in die mooie gratis spaarpot te sparen, moet je aan je ouders vragen of ze even meegaan naar het postkantoor.

Willen ze eerst nog wat meer weten, dan kunnen ze daar de folder Pennie Rekening halen. Ook kunnen ze gratis 06-0400 bellen. Dan krijgen ze de folder thuisgestuurd.

POSTBANK

Pennie Rekening. De leukste manier van sparen voor kinderen vanaf 5 jaar.

advertentie

EXTRA! EXTRA!
NU ELKE MAAND EEN DONALD DUCK EXTRA!

Wist je dat Donald Duck Extra nu iedere maand verschijnt?
In elk nummer van Donald Duck Extra staan leuke, spannende komplete verhalen.
Elke maand doldwaze belevenissen van Donald Duck, de neefjes en Oom Dagobert.
Donald Duck Extra kost ƒ 1,95 per nummer en is overal te koop!
Je kunt hem ook bestellen bij de bladenman van de Media-Expresee.

Mis geen nummer meer, koop 'm snel!

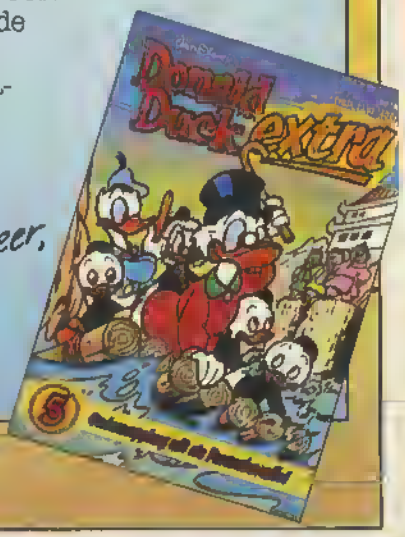

advertentie

HET NIEUWE DONALD DUCK GROOT VAKANTIEBOEK IS UIT!

Overal verkrijgbaar voor ƒ 8,95 170 Bfr.

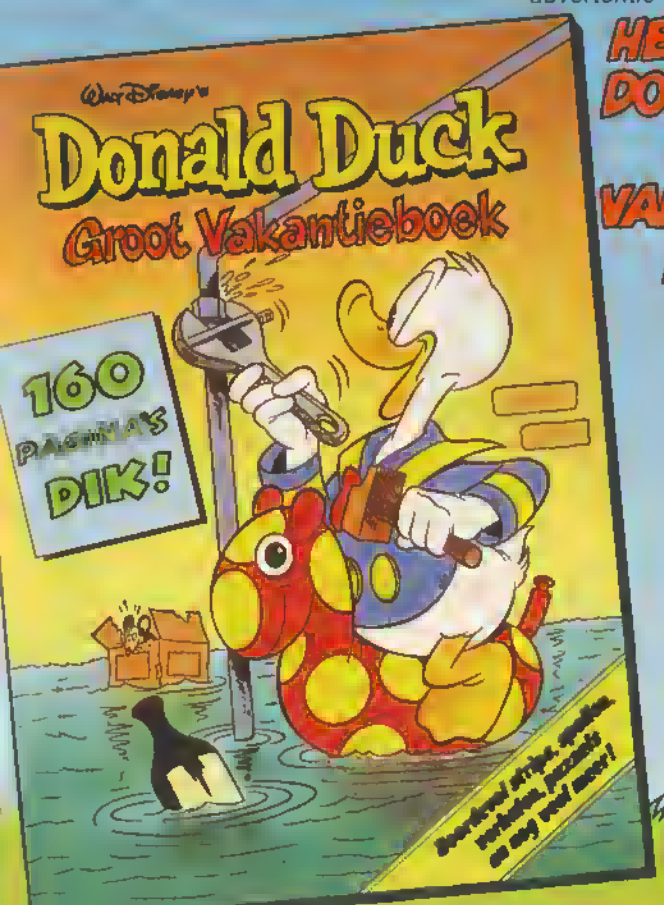

Dat wordt weer een zomer lang genieten van spannende strips met Donald Duck, de neefjes en alle andere Disney vrienden in de hoofdrol, vrolijke verhalen, leuke spelletjes, puzzels en raadsels. Kortom, een boek om de hele zomer plezier van te hebben!

Oom Dagobert

TOM POES en de BOMMELBENDE

door MARTEN TOONDER

Tom Poes en heer Bommel hebben een rover ontmoet die door z'n makkers in de steek is gelaten. Hij wil samen met heer Bommel een nieuwe roversbende vormen, maar deze voelt daar niet zoveel voor...

WORDT VERVOLGD

Donald Duck
Een vrolijk weekblad

nr. 20
15 mei
1987

Donald Duck is een uitgave van Oberon bv
Postbus 6003, 2001 HA Haarlem. Telefoon: 023-364304
Directeur: Jan Straller **Uitgever:** Cees de Groot
Redactie: Harry Bakm, Frans Hasselaar, Erna Hiddes, Joan Lammers, Marja van de Nes, Pascal Oost, Thom Roep, Conny Scholl, Ed van Schuylenburg.
Marketing: Mikid Rahder, Carla de Vries, Nel Wilderom.
Abonnementsprijs: ƒ 1,50 per week of ƒ 20,50 per kwartaal (13 nrs.).
Losse nummers ƒ 1,85, België 35 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.100 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 - 319421.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een storingsacceptgirokaart toegestuurd.
Voor postabonnees: Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 - 319421. Bereikbaar van maandag t/m vrijdag van 8.30 - 16.45 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor abonnees die hun blad via de bladenman van Media Expresse ontvangen: U kunt zich wenden tot de bladenman van Media Expresse of tot het dichtstbijzijnde regiokantoor: Arnhem 085-641211, Bellen 05930-5545, Amsterdam 020-928910, Nieuwegein 03402-83071, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.
Adreswijzigingen: Drie weken van te voren opgeven aan de bladenman van Media Expresse of bij Klantenservice Donald Duck te Haarlem. Denk aan uw postcode.
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door klantenservice Donald Duck (zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. **Distributeur:** Aldipress B.V., Burgemeester Verderlaan 1, 3454 PE De Meern, telefoon: 03406-50611.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03-2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgevers is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernststraat 585, 1082 LD Amsterdam/Buitenveldert, telefoon 020 - 5495522. Tarievenkaart nr. 22.
Drukkerij: Nederlandse Rotogravure Maatschappij, Haarlem.

© 1987 The Walt Disney Company

8 710722 052011 00 8